

Zárszó az Egyesületi Arcképcsarnokhoz

Tisztelt Olvasók!

A jelen írás egy hosszabb, kétesztendő rovat befejezését adja hírül. Az Arcképcsarnokot ugyanis az *Erdészeti Lapok* 2015. decemberi lapszámában, a jubileumi év felvezetésekor indítottuk útjára és most, 22 lapszámmal később jutottunk az életrajzok végére.

Eredeti célunk az volt, hogy az Országos Erdészeti Egyesület egykori, időközben már elhunyt elnökeiről, titkáiról és főtitkáiról, rövid életrajzuk közreadásával méltóképpen megemlékezzünk. Ennek a sorozatnak a végére érve azonban az Egyesület Elnöksége bölcsen úgy döntött, hogy az *Erdészeti Lapok* egykori tulajdonosai, szerkesztőbizottsági elnökei, szerkesztői, főszerkesztői, a *Lapok* meghatározó munkatársai életútját is mutassuk be Egyesületünk tagságának. Fontos volt ez – az alapgondolaton túlmenően

azért is –, mert az OEE olyan meghatározó személyiségei, mint *Wagner Károly* vagy *Divald Adolf*, akik nem töltöttek be elnöki, titkári tisztséget, kimaradtak volna a bemutatásból és képzeletbeli arcképcsarnokunk nélkülük nyilván nem lehetett volna teljes.

Végezetül pedig azokat az Egyesületért kiemelkedő munkát végző és elévülhetetlen érdemeket szerző tiszteletbeli tagokat mutattuk be, akik már nem lehetnek közöttünk. Így nemcsak a múlt, hanem a közelmúlt meghatározó személyiségeit is felvonultattuk, akikhez sokunkat személyes ismeretség is fűzött.

Most újra végigolvasva az életrajzokat régi, már elfeledett nevek, intézmények, történelmi események villannak fel, teszik élővé a múltat és világító lámpásokként szegélyezik az Országos Erdészeti Egyesület elmúlt 150 esztendőben bejárt útját.

Nézzük azonban, mit is jelentett az Arcképcsarnok a számok száraz nyelvén: a mostanival együtt 23 lapszámot, 42 életrajzot, akik közül 14 fő elnök, 11 fő titkár és főtitkár, 5 fő az *Erdészeti Lapok*hoz kötődő személy (számuk azért tűnik alacsonynak, mert számos egyesületi elnök és titkár, főtitkár a *Lapok*nál is betöltött fontos szerepet, de bemutatásuk már az első fejezetben megtörtént), továbbá 12 fő tiszteletbeli tag volt.

Most pedig, mikor bezárjuk a képzeletbeli arcképcsarnok ajtaját, azt kívánom, hogy ez a rovat ne legyen elhagyatott, porosodó portrék gyűjteménye csupán, hanem egy

olyan élő egyesületi lexikon, amit újra meg újra fellapozva felfrissíthetjük ismereteinket, megidézhethetjük neves elődeinket és kívánom, hogy példájuk élő, eleven erővel hasson mai tagságunkra is közösségünk mindennapjainak formálásakor.

Tisztelettel búcsúzik a rovatszerkesztő:

dr. Sárvári János, a Könyvtár őre